

Els Oscar 1993

La paradoxa: el cas Chaplin

Chaplin mai no fou ben vist per l'Acadèmia. La primera edició dels Oscar, 1927-28, no van gosar premiar-lo per *El Chico*, però li van donar un curiós Oscar especial per la seva versatilitat a l'hora d'interpretar, escriure, produir i dirigir aquest film. Després, unes quantes nominacions sense premi final -*El gran dictador* i *Monsieur Verdoux*- i un guardó de mala consciència, l'Oscar especial atorgat en 1971. Paradoxalment, Robert Downey Jr., l'actor que dóna vida a l'immortal Charlot a *Chaplin*, ha estat nominat. I si ho permet Al Pacino, té força números per a guanyar. Seria una broma, curiosa però gens justa, de la història: premiar la còpia quan mai no fou recompensat l'original.

Política: "Un lugar en el mundo"

Sempre són cinc els films nominats per a l'Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa. Engany en són quatre. Problemes de burocràcia. Adolfo Aristain, víctima de les manipulacions de la comissió de selecció argentina que boicota la seva pel·lícula, decidí de presentar *Un lugar en el mundo* com a producció de l'Uruguai, ja que la seva esposa, productora del film, és uruguiana. Però l'Acadèmia de Hollywood no ho ha acceptat: a l'Uruguai no hi ha oficialment indústria cinematogràfica.

Consciència social: la sida

La cerimònia de lliurament dels Oscar sempre ha estat una oportunitat per a reivindicacions col·lectives i actes de protagonisme individual. Marlon Brando o Jane Fonda l'utilitzaren per als seus fins polítics; un individu anònim cridà l'atenció de mig món quan va aperèixer despullat a l'escenari, reclamant així els cinc minuts de popularitat establerts per Warhol.

L'any passat, la majoria de presentadors, candidats, premiats i assistents en general, portaven el llacet vermell de solidaritat amb la sida.

Hollywood sempre està al dia en consciència social.